

Dialektika

A Marx Károly Társaság időszaki lapja

X. évfolyam 12. (111.) szám

2006. december

**KELLEMES ÜNNEPEKET ÉS BOLDOGABB ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK
MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK!**

Politikai tájkép (nemcsak politikai) csaták után

Politikai feszültségekkel és csatákkal teli esztendő van mögöttünk. Az év első felében kibontakozó **választási csata** tétje az volt, vajon hatalmon marad-e további négy évre a szocialista-szabaddemokrata kormány, vagy pedig újra, Fidesz vezetésével, a szélsőjobboldallal összefogó jobboldal kerül hatalomra. Az emberek többsége, emlékezve az Orbán kormány országlásának szomorú tapasztalataira, nem akarta, hogy a jobboldal újra hatalomra kerüljön, bár a Medgyessy és a Gyurcsány kormányokkal sem volt igazán elégedett. Riasztottak és taszítottak a jobboldal választási kampányának erőszakos módszerei is. A választást, minimális különbséggel, a szocialista párt nyerte meg. A durva és kíméletlen választási harc azonban mély nyomokat hagyott a társadalomban, amely politikailag két ellenséges táborra szakadt.

A jobboldal választási vereségébe nem nyugodott bele, és - kétségbe vonva az új kormány legitimitását - már másnap megindította a harcot a politikai **hatalom bármilyen történő visszaszerzéséért**. Kapóra jött számukra, hogy az új kormány választási győzelme után azonnal a lakosság széles rétegeit érintő megszorító csomaggal állt elő, bár korábban tagadta, de legalábbis elhallgatta, hogy erre készül. A hazai és a nemzetközi nagytőke képviselői, a neoliberális gazdaságpolitika hívei radikális megszorítások érdekében gyakoroltak fokozódó nyomást a kormányra. Brüsszel az euró bevezetése és az EU támogatások feltételül szabta a költségvetési egyensúly helyreállítását szolgáló, ennek érdekében jelentős megszorításokat és “reformokat” tartalmazó konvergencia-program kidolgozását és elfogadását. A kormány engedett a nyomásnak. Az embereket ez a választási kampány egymásra lícitáló ígéretei után felkészületlenül érte. A meghirdetett megszorítások és “reformok” kapkodó jellege, a megfelelő szakmai és politikai előkészítés, a szükséges érdekegyeztetés hiánya fo-

kozta az elégedetlenséget. A megszorítások azokat sújtották leginkább, akik amúgy is a rendszerváltás vesztesei voltak. Joggal érezték úgy az emberek, hogy félre lettek vezetve, a kormány megkerüli a dolgozók érdekvédelmi szervezeteit, a költségvetés gondjait ismét az ő rovásukra akarják megoldani. A szakszervezetek tiltakozó demonstrációt szerveztek. Az elégedetlenség és a tiltakozás növekedett. A kormány népszerűsége drámaian csökkent.

A növekvő elégedetlenséget lovagolta meg saját politikai céljára, a kormány elleni frontális támadásra a Fidesz. Korábban a rendszerváltás elharcosaként fellépő, kormányzása idején polgári Magyarországot, a tehetősebb rétegek meggazdagodását hirdető, privatizálással, Széchenyi-tervvel elsősorban saját gazdasági klientúráját támogató, a szakszervezeti jogokat megnyirbáló, a szociális ellátást (munkanélküli segélyek, nyugdíjak, GYES) korlátozó Fidesz, a megszorító lépésekkel szemben szavakban most a rendszerváltás veszteséinek védelmezőjeként lépett fel. Ez azonban számára csupán ürügyül szolgált, az igazi cél a jobboldali kormányváltás kierőszo- kolása volt. A jobboldali ellenzék **vad lejárati kampányba** kezdett a kormány, és a miniszterelnök személye ellen. Az utóbbi hazudozással, a választók szándékos megtévesztésével, hamis ígéretéssel és ígéreteinek be nem tartásával vádolta meg, miközben a betarthatatlan ígéretekre ő maga is rálicitált. Orbán Viktor, a “lázas” jogát is fenntartva, nyíltan polgári engedetlenségre biztatott. A kormány elleni frontális támadást a baloldali általános támadással, szocializmusellenességgel és antikommunizmussal kapcsolta össze (“a huszadik század legnagyobb hazugsága a szocializmus”; “a genetikailag kódolt baloldal, amikor csak teheti, rátör a nemzetre”; “kommunista kutyából nem lesz szalonna”). A Fidesz, és személy szerint Orbán Viktor, mint az Európai Néppárt alelnö-

ke, kezdeményező szerepet játszott az európai méretekben szervezett antikommunista kampányban.

A rohamot a jobboldal az önkormányzati választásra és 1956 évfordulójára időzítette. A **faltörő kos** szerepét a Kossuth Lajos téren sátoztáborozó radikális **szélsőséges csoportok** (“64 vármegye”, Jobbik Magyarország) és társaik töltötték be. A nyilas időköt idéző “Árpád-sávós” zászlókat lobogtató, folyamatosan üléselő szélsőjobboldali gyülekezet “forradalmi” és “nemzeti” bizottmányokat alakított, új alkotmányt, a parlament, a kormány azonnali lemondását követelve, “alkotmányozó nemzetgyűlést” hirdetett meg. Halállistákat függesztettek ki zsidó vagy annak tartott politikusokról és újságírókról. A parlamenti jobboldali ellenzék eleinte a háttérből biztatta és támogatta a radikális csoportok akcióit, amelyek az MTV székházának megostromlásába és más erőszakos cselekményekbe torkoltak. A politikai “tájképet” utcai csaták nyoma, felszedett utcakövek, “Molotov-koktélok” és könnygáz-gránátok maradványai, felborogatott és felgyújtott járművek, tüntetők által elköltött tank, betört kirakatok, sérült rendőrök és tüntetők riasztó képe csúfítja el. A főváros ezekben a napokban valóságos csataterre emlékeztetett.

Hamarosan a jobboldal fő erői is színre léptek. A Fidesz az önkormányzati választást kormányváltó népszavazásnak tüntette fel. Kormányválság és előrehozott választás kierőszo- kolásával nyíltan **a hatalom átvételére** kezdett készülni. Ultimátumot intézett a parlamenthez és a kormányhoz. A parlamentből demonstratív az utcára vonult. A Kossuth Lajos téren, a szélsőjobboldali gyülekezettel keveredve, naponta demonstrációt szervezett Október 23.-án a Fidesz- nagygyűlés Orbán Viktor által feltüntetett résztvevői és a szélsőséges csoportok utcai harcosai egyesültek egymással. Formáját és módszereit tekintve a politikai harc

(folytatás a 2. oldalon)

(folytatás az 1. oldalról)

új – a korábbinál is kiélezettebb szakasza kezdődött el.

A képhez hozzátartozik az is, hogy az utóbbi időben elszaporodtak a nyíltan **fasiszta, neonáci és újnnyilas jelenségek**. A “tájépet” a Fidesz által a palackból kiszabadított szellem árnyékolja be. Az “Árpadsávós” zászlót már a Fidesz kongresszuson is kibontották. A honvédelmi miniszter előterjesztésére a köztársasági elnök aláírásával visszaadták a nyilas kormány egykori tagjának, katonai vérbírónak Szálasi által adományozott és a népbírósg által elvett katonai rangját. Orbán Viktor és társai az auschwitzi haláltábor feliratát (“A munka szabaddá tesz”) idéző, ma a neonáci tüntetéseken használt, felirattal (“Az igazság szabaddá tesz”) vezetik a Fidesz gyászmenetét. A jobboldali sajtó az orgovánny gyilkos Francia Kiss Mihályt dicsóíti. “Borzadva kérdezzük, mi lesz még, honnan uszulkanak ránk új ordas eszmék”. Tényleg nincs ma Magyarországon fasiszta veszély?

A jobboldali-szélsőjobboldali veszélyt az ideológiai, politikailag és szervezeti- megoszott baloldal benuáltása is növeli. A jobboldal agresszív nyomulását csak a **baloldali és demokratikus erők összefogása** állíthatja meg. Felébred-e a baloldaliak veszélyérzete és önvédelmi reflexe? Képesek-e tartalékaikat mozgósítani, és közös harcban egyesíteni erőiket? Vagy pedig elmerülnek és elsüllyednek, a belső civakodásban és széthúzásban? A sötét “tájépet” reményt keltő fényforrás lehet a **Magyar Antifasiszta Liga** megalakulása, felhívása a neonáci és újnnyilas jelenségek elleni közös fellépésre. “Emberek, legyetek éberek!” A **szakszervezetekben** is mintha pislogni kezdene az egészséges önvédelmi reflex, hogy a neoliberális gazdaságpolitikával szemben megvédjék a dolgozók érdekeit. A lecsökkent taglétszámú szakszervezetek jelenleg hat egymással konkuráló konföderáció között oszlanak meg. A legújabb adatok szerint mintha megállni látszana a taglétszám csökkenése, és erősödne a szakszervezeti szolidaritás igénye. A **Marx Károly Társaságnak** is egyik legfontosabb politikai feladata, hogy hozzájáruljon a baloldali és demokratikus erők összefogásához.

W.A.

Kommunista és más baloldali pártok nemzetközi tanácskozásai

2006. november 10-12.-e között **Lisszabonban** valamennyi kontinensről érkező 63 kommunista és munkáspárt, majd hozzájuk csatlakozva további 17 párt nyilvánította ki véleményét a jelenkori imperializmus katonai, politikai és gazdasági agresszióiról. **Prágában** november 25-26.-án 42 baloldali pártnak, köztük az Európai Unió parlamentjében résztvevő Baloldali és Északi-Zöld frakciónak, valamint több szocialista pártnak és különböző térségek veszélyeztetett nemzeti felszabadító mozgalmainak képviselői gyűltek össze, hogy tiltakozzanak a legújabb antikommunista és demokráciaellenes támadások ellen, különös tekintettel azokra a jogellenes intézkedésekre, amelyeket a Közel-Keleten, Közép-Ázsiában, de Európában is alkalmaztak, legutóbb a jelentős befolyású csehországi kommunista szervezetekkel szemben. November 28.-án a **NATO-ban résztvevő országok kommunistái** emelték fel szavukat a Rigában hozott új NATO-döntésekkel szemben.

A **LISSZABONI TALÁLKOZÓN** megvitaták a nemzetközi helyzetből adódó közös stratégiai feladatokat, a latin-amerikai tapasztalatokat, a szocializmus távlatait, továbbá a világméretű energiaválsággal kapcsolatos új tennivalókat.

Napjainkban világméreteken mélyül a vezető imperialista államok gazdasági-társadalmi válságának nemzetközi hatása. Kimerülőben vannak a nyersanyag- és energiaforrások, ökológiai katasztrófa fenyeget. Kelet-Európában a Baltikumtól a Balkánig társadalmi válságok, jobboldali-szélsőjobboldali támadások, “narancsos forradalmak”, újfasiszta jellegű ellenforradalmi kísérletek zajlanak. Irak, Palesztina, Libanon, Afganisztán állami terrorista agressziók áldozata; növekszik Irán fenyegetettsége, az afrikai országok nagy részében új barbarizmus dúl.

Az emberiség egyötödét magába foglaló Kínai Népköztársaság példátlanul gyors ütemben fejlődik, Vietnam és más szocializmust építő ázsiai országok szintén. Kubát, Venezuelát, Nicaraguát, a függetlenségükért harcoló dél-amerikai országokat valamennyi haladó erőnek kötelessége megvédeni az USA gazdasági és politikai nyomásától, katonai intervenciójától.

A találkozóról nyilatkozatot adtak ki, melyben többek között ez áll: **“erősíteni kell a küzdelmet a militarizmus és a háborúk ellen. A tanácskozás résztvevői határozottan felszólítottak a demokratikus szabadságjogok védelmére, felhívták a szélsőjobboldali előretörés, az idegengyűlölet, a fajüldözés, az antikommunizmus elleni harcra. Hangsúlyozták, hogy a jelenlegi nemzetközi helyzetben megkülönböztetett fontossága van a haladó és anti-imperialista erők összefogásának, külön-**

nösen pedig a világ kommunista és munkáspártjai közötti együttműködésnek. A résztvevők több javaslatot tettek a kommunista és munkáspártok, valamint más haladó és forradalmi erők közös akcióira, szolidaritásuk erősítésére.”

Vannak országok (pl. Oroszország, India, Olaszország, Spanyolország, Törökország, Dánia, Mexikó, Peru), ahol több kommunista jellegű párt működik. Ezek a pártok, bár nézeteltérések vannak közöttük, többnyire együtt vettek részt a találkozón, példájukkal hangsúlyozva, hogy **elsődrendű politikai szükséglet az elvszerű együttműködés.**

Vita volt az Európai Baloldali Párthoz való viszonyról. Többen kifogásolták e pártnak az Európai Uniótól való gazdasági függőségét, fontosnak ítélték azonban az együttműködést az Európai Parlamentben lévő baloldali frakciókkal.

A találkozó résztvevői leszögezték: **közös ügynek tekintik a megemlékezést az Oroszországi Októberi Szocialista Forradalom 90. évfordulójáról**, s jövőre ebben az időben Moszkvában közös tanácskozást tartanak.

A **BALOLDALI PÁRTOK PRÁGAI TANÁCSKOZÁSA** megállapította: az Európai Néppárt erőteljesen fokozza támadásait a munkásmozgalom és a baloldali mozgalmak ellen. Vannak országok, például a Baltikumban, ahol a kommunista pártot törvényen kívül helyezték, vezető aktivistáit bebörtönzik, az orosz és más kisebbségek jogait korlátozzák. Hasonló korlátozások történnek egész sor más országban is: a magyarországi példát általánosítva, betiltják a munkásmozgalom szimbólumait. Legutóbb Észtországban hoztak erre kormányrendeletet. Aki a rendelkezéseket megszegi – mint például a magyarországi Munkáspárt alelnöke tette –, azt hosszan tartó bírósági eljárásoknak vetik alá; meghurcolják és üldözik a munkásmozgalom aktivistáit. Oroszországban, ahol új választások lesznek, visszautasították a jelenlegi dumában törvényesen megválasztott képviselőkkel részt vevő “Oroszországi Kommunista Munkáspárt – a Kommunista Oroszországi Pártja” regisztrálását; nem engedélyezik a baloldali együttműködési listákat, fokozzák a támadásokat a népi-hazafias erők ellen.

A **NATO ORSZÁGAIBAN MŰKÖDŐ 19 KOMMUNISTA PÁRT** tiltakozást jelentett be a legutóbbi rigai NATO-csúcstalálkozó döntései ellen. E tanácskozás új határozatokat fogadott el a NATO közös katonai egységeinek létszám-emeléséről és tevékenységük kiterjesztéséről más kontinensekre. Erősödik a nyomás Ausztráliára, Japánra, Dél-Koreára és más országokra, hogy aktívabban vegyék ki ré-

(folytatás a 3. oldalon)

(folytatás a 2. oldalról)

szület az USA és a NATO inspirálta akciókban; újabb lépéseket terveznek egyes országok szuverenitásának korlátozására.

A kommunista pártok nyilatkozata felhívással fordult valamennyi békeszerető, háborúellenes erőhöz, hogy szervezzenek közös akciókat az agresszió, a militarizálás és a háborúk visszaszorítására. Követeljük az imperializmustól, hogy

- szüntesse meg az iraki és afganisztáni megszállást, a palesztin nép elleni fegyveres cselekményeket;

- állítsa le az atomfegyverkezést, számolja fel külföldi területeken működtetett katonai bázisait;

- oszlassa fel a NATO-t és minden más katonai tömböt, vessen véget a fegyverkezési versenynek;

- biztosítsa mindenki számára a munka, a képzés és az egészségügyi ellátás állampolgári jogát.

E követelések nemcsak a kommunisták, de az egész haladó emberiség elsődleges érdekeit fejezik ki. A lisszaboni és a NATO-döntések elleni nyilatkozatot a Magyar Kommunista Munkáspárt aláírta; a Magyarországi Munkáspárt kongresszusi szolidaritási nyilatkozatban csatlakozott a lisszaboni, prágai és a NATO-ellenes megállapodásokhoz.

Széchy András

Üdvözlés az MMP 2006 Kongresszusához

Mint a Marx Károly Társaság elnöke, tisztelettel üdvözlöm a Magyarországi Munkáspárt 2006. Kongresszusát.

Társaságunk arra törekszik, hogy szerény erőihez mérten hozzájáruljon a magyarországi kommunista mozgalom marx-lenini alapokon való újjászületéséhez.

Tudjuk, hogy ennek számos akadályja van. A magyar baloldalt mély ideológiai nézetkülönbségek osztják meg, elsősorban a szocialista múlt megítélését és a jelen stratégiai-taktikai feladatait illetően. Korunk azonban megköveteli tőlünk, hogy minden nézeteltérés ellenére, keressük az együttes fellépés lehetőségeit a multinacionális tőke egyre durvább nemzetközi és szociális agressziói ellen, mindenekelőtt pedig a különböző formákban feléledő és előnyomuló fasizmus feltartóztatására. Úgy véljük, ebben a harcban egyesíteni kell minden antifasiszta szervezetet, csoportot és személyiséget, bármi legyen is egyébként a politikai felfogása és ideológiai meggyőződése.

Valószínűleg nem lenne haszontalan, ha megpróbálnánk közösen kialakítani szervezeteink együttműködésének formáit és módozatait, tekintettel arra a rendkívüli felelősségre, amelyet a baloldalt fenyegető súlyos veszélyek reáncikálnak.

Kongresszusunknak eredményes munkát kívánva, elvtársi üdvözléssel

Rozsnyai Ervin

a Marx Károly Társaság elnöke
Budapest, 2006. december 6.

Kimutatás a Marx Károly Társaság 2006 évi tevékenységéről

Előterjesztés a december 21-i országos vezetőségi ülés és a 2007 január 13-i Közgyűlés előkészítése céljából

Társaságunk az országos vezetőség irányításával, a társaság elméleti-politikai arculatát négy pontban meghatározott és megerősített közgyűlési határozatában foglaltaknak megfelelően, munkaterv szerint látta el feladatait. Tevékenységünk három formája és alapvető tartalma: az elméleti-politikai vitafórumok; lapunk, a "Dialektika" elkészítése és kiadása; a műhelymunka folyamatos végzése. Mindezeket laza szervezeti munka egészíti ki.

A 2005 évi közgyűlési határozatnak megfelelően a Fővárosi Bíróság által bejegyzésre került a Társaság módosított Alapszabálya.

A Közgyűlésen elfogadott működési elvek alapján megerősítésre kerültek a Társaság régiós szervezetei.

Társaságunk **örökös tagjainak** száma a 2005-ös közgyűlés 2006 januári ülésén 19 fővel gyarapodott. Az örökös tagok száma jelenleg 39. Közülük 15 posztumusz, két rendes tagunk ez évben hunyt el. Indokolt lenne az újabb örökös tagok javasolt számának mérséklése.

A jóváhagyott költségvetési tervben meghatározottak alapján végeztük a Társaság pénzügyi munkáját. Pályázatunkra 100 ezer forint működési támogatást kaptunk a Nemzeti Civil Alapprogramtól.

"Dialektika" című folyóiratunk folyamatos működtetése mellett – munkatervem túl – beindítottuk és sikeresen működtetjük internetes napi tájékoztatónkat.

Tovább erősödtek kapcsolataink a különböző baloldali, haladó szervezetekkel, köztük külföldi szervezetekkel.

Nem tudtuk megvalósítani viszont a szervezett oktatás beindítására tett elképzeléseinket.

Elméleti műhelymunkánk alakulása

Közgyűlésünk megerősítette a 2004-es közgyűlés 4 pontos határozatát Társaságunk elméleti-politikai arculatáról. Ennek megfelelően végeztük felgyorsult elméleti műhelymunkánkat. Ez évben, eddig 6 alkalommal, különböző témákban tartottunk érdeklődéssel kísért műhelyvitát. Ez jelentős fejlődést jelent az elmúlt évekhez viszonyítva.

Elméleti-politikai központi vitafórumaink és nyilvános állásfoglalásaink címszavakban:

Dr. Tóth Károly: Baloldali összefogás a választások tükrében; — Tamás Gáspár Miklós: Kire szavazzanak a kommunisták?; — Tiltakozó távirat a Cseh Kommunista Ifjúsági Szövetség betiltása ellen, — A kubai nagykövet-asszony látogatása és tájékoztatója Kubáról; — Wiener György: Tájékoztató a választások első fordulójáról; — Wirth Ádám: Tájékoztató a választások

végleges eredményéről; — Május elsejei mozgalmi nap a Városligetben; — Benyik Máttyás: Az ESZF athéni közgyűlésének munkájáról; — Csatlakozás a szakszervezetek június 8-i demonstrációjához, — Szolidaritásunkat fejeztük ki Kuba függetlenségének tiszteletben tartásáért, — Résztvettünk Bajcsy Zs. Endre szobrának felavatásán, Kerekasztal tanácskozáson vettünk részt Ságvári Endrével kapcsolatban. — A Zöld Könyv Kritikája címmel kerekasztal megbeszéléseken vettünk részt, véleményünket a kormányzat felé továbbítottuk, — Krausz Tamás: "A Ságvári ügy és a szélsőjobb szellemi háttéré", — NYILATKOZAT: Veszélyben a köztársaság; — Lokonon Serge és Farkas Péter: Afrikai délután; — Ribánszki Róbert: A kapitalizmus ma. A szovjet-kínai viszony hatása a nemzetközi kommunista mozgalomra. — Galló Béla: A kapitalizmus teljesítménye, a szélsőjobb előretörése és a perspektívák.

Szervezeti életünk alakulása

Az országos vezetőség a szükséges előkészítéssel, kéthavonta ülésezett. Az adott helyzetnek megfelelő határozatokat hozott. A 24 tagú vezetőség mellé bevontuk a nem vezetőségi tag régióvezetőket, valamint a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság tagjait. Esetenként más vezető aktivisták is meghívást kaptak üléseinkre.

Társaságunk 7 régiós szervezetében 41 tagozat, 51 csoport összesen 1 484 regisztrált taggal működik. Valamennyi regisztrált tag Társaságunk igazolványával rendelkezik;

A taglétszám az előző évihez viszonyítva 69 fővel szaporodott, miközben, sajnos jelentős számban eltávoztak az élők sorából egyes tagjaink, és számosan megszüntették tagságukat.

Halottaink száma ez évben, jelenleg 34, köztük 2 örökös tagunk, és 5 alapító tagunk.

Figyelemre méltó taglétszámunk alakulása. Társaságunk létszáma 1989-es alakulásakor 140 főről, 2000-ben 471 főre, majd 2002-ben 888 főre, és jelenleg 1 484 tagra szaporodott.

Aktivistáink száma jelenleg: 123 fő. Többségükkel személyes, internetes és postai levelező, vagy telefoni kapcsolatot tartunk. Levelező kapcsolataink száma havonta mintegy 20 ezerre tehető. Ezen túl többszáz postai és telefoni úton történő kapcsolattartást lehet megemlíteni. Csak 'Dialektika' küldeményeink száma esetenként (7 alkalommal) átlagosan 1 739.-1 739.

Agitációs és propaganda tevékenységünkéről

A "Dialektika" szervezeti és mozgalmi tevékenységünk motorja. Hozzákapcsoló

(folytatás a 4. oldalon)

(folytatás a 3. oldalról)

dott 2006 második felében az MKT internetes, e-mailes napi tájékoztatója. A "Dialektika" internetes honlapunkon is megjelenik, sokan olvassák, sőt terjesztik is nyomtatott, fénymásolt formában. Mintegy 250 e-mail címre is folyamatosan elküldjük lapunkat.

Több tucat könyv, füzet, tanulmány és cikk megjelentetése és terjesztése segíti propaganda munkánkat. Központi és helyi fórumaink, aktivistáink más baloldali szervezeteknél kifejtett agitációs, propaganda munkája is nevesíti ezirányú tevékenységünket.

A "Dialektika" 2006-ban hét alkalommal jelent meg, esetenként, átlagosan 2 200 példányban. Ez mintegy 6 ezer olvasót jelent.

A Társaság pénzügyi tevékenysége

A Társaság pénzbevétele a tagdíjakból, az egyéni adományokból és az NCA működést segítő hozzájárulásából tevődik össze.

A költségvetés 2006 évi terve 1800000 forint bevételt és ugyanannyi kiadást tartalmaz.

Jelenleg, csaknem 11 hónap után kijelenthetjük, hogy ez a tervünk teljesítve lesz.

A költségek meghatározó részét a "Dialektika" előállítására és terjesztésére használjuk.

A bevételek meghatározó részét a tagdíjak adják. Eddig 688 befizető 1 376 000 forint tagdíjat fizetett., 100 000 forintot az NCA-tól kaptunk, 161 015 forintot egyéni adományozók fizettek. Így jelenleg a bevételek összege összesen: 1 657 015-Ft.

Kapcsolataink baloldali, haladó demokratikus politikai és civil szervezetekkel

Egymást segítő, folyamatos kapcsolatban állunk baloldali társszervezetekkel. Közös rendezvények, vezető aktivisták kölcsönös szereplései jelzik ezt az együttműködést. Ezek a szervezetek a következők: ATTAC Magyarország Egyesület, Baloldali Alternatíva Egyesülés, Baloldali Együttműködési Tanács, Haladó Erők Fóruma, Kádár János Társaság, Május Elseje Társaság, MEASZ, Magyar Antifasiszta Liga, Magyar Szociális Fórum, Múltunk Öröksége Alapítvány, Összefogás Óbudáért Együttműködési Fórum, RÁSE Alapítvány, Vasas és Bányász Szakszervezetek, Szövetség a Baloldal Megújulásáért Elméleti-Politikai Műhely, TÉT. Némelyek újságjai kiadásához és terjesztéséhez is segítséget nyújtunk.

2007. évi feladatainkat december 21-i vezetőségi ülésünkön határozzuk meg, melyeket a közgyűlés elé fogunk terjeszteni. Jövő évi költségvetésünket a 2006 évihez azonos összegek figyelembevételével, azokhoz hasonlóan kívánjuk tervezni.

Tamás Gáspár Miklós

Az elnök elfogulatlan

Sólyom László köztársasági elnök nagy figyelmet keltett nyilatkozatot adott a múlt szombati Népszabadságnak. Volt benne olyasmi, ami nagyon tetszett nekem (Gergényi Péter budapesti rendőrfőkapitány cinikus és arrogáns mondatairól történetesen ugyanaz a véleményem, mint az államfőnek), volt, ami kevésbé, ámde van az interjúban egy olyan részlete, amelyet nem lehet és nem szabad szó nélkül hagyni.

Sólyom László köztársasági elnök jelezte, hogy őt hidegen hagyja a bíráló, akár a kuruc.info nevű honlapról, akár a 168 Óra c. hetilaptól érkezik. A köztársasági elnök evvel párhuzamba állította, mintegy egyenértékűnek tüntette föl a kuruc.info-t és a 168 Órát.

Sólyom László köztársasági elnök evvel a jobboldali sajtó egyik kliséjét eleve-níti föl, amely szerint mindkét "oldalnak" vannak szélsőségei, s ezek megítélésben nem szabad kettős mércét alkalmazni. Ez a klisé – amelyet a köztársasági elnök is

gondolkodás nélkül alkalmaz – a mai Magyarország és a mai Kelet-Európa társadalmát és világnézeti szituációját illető teljes tudatlanságára támaszkodik (ha netán ő-szinte). Ugyanis Kelet-Európában, elsősorban pedig Magyarországon egyáltalán nincs számottevő radikális baloldal, amely – ha volna – nyilván ellenezné a jelenlegi magyarországi kormányzat privatizáló és piaci politikáját. Ma a radikális lázadás különféle formái Magyarországon (és csak Magyarországon – másutt sehol!) kizárólag a jobboldalon lehetnek föl. Nem véletlen, hogy a "Magyar Kommunista Munkáspárt" nevű különös szervezet ma a szélsőjobboldalon található a Lelkiismeret 88 nevű kriptonáci mozgalom társaságában.

A jobboldali sajtóban a Népszavát szokás rituálisan "szélsőbaloldali lapnak" nevezni, ami a Népszava piacbarát, tőkebarát, középutas szerkesztőségi "vonalát" látva egyszerűen nevetséges.

(folytatás az 5. oldalon)

Sztálinról

1879. december 21.-én született Sztálin. Évfordulója alkalmából közöljük az alábbi két szöveget.

Részletek Sztálin beszédéből, amelyet a Katonai Akadémia végzős hallgatói előtt tartott 1941. május 5-én

"A helyzet rendkívül komoly. Számolnunk kell vele, hogy a németek a közeljövőben megtámadnak bennünket.

A Vörös Hadsereg még nem elég erős, hogy a németeket minden további nélkül megverhetné. A védelmi berendezések az

új határokon elégtelenek.

A szovjet kormány minden rendelkezésre álló diplomáciai eszközzel megkísérli, hogy a Németországgal való fegyveres összecsapást legalább őszig elkerülje, mert ebben az évszakban a németek számára túl késő lenne támadni.

Ez a kísérlet vagy sikerül, vagy nem.

Ha sikerül, 1942-ben csaknem elkerülhetetlenül kitör a háború Németországgal, de sokkal kedvezőbb körülmények között, mert jobb lesz a Vörös Hadsereg kiképzése és felszerelése."

Forrás: "Neues Deutschland", 1996 június 8-9.

Részletek Hruscsov beszédéből, amelyet francia parlamenti képviselők előtt tartott 1960. március 25-én

"Hitler annak idején észrevette, hogy a nyugatiak nem akarnak megegyezni velünk, és Moszkvába küldte Ribbentropot Sztálinhoz. Akkor írtuk alá a Szovjetunió és Németország közötti megneemtámadási egyezményt. Azt hiszik, Sztálin nem látta Hitler agresszív lépéseit? Látta ezeket, és felismerte egy új világháború súlyos veszélyét. Látta, hogy Anglia és Franciaország Hitlert a Szovjetunió felé tereli. Az akkori körülmények között mégsem volt Sztálinnak más kiútja. Gondolom, a jelenlévők közül némelyek nem fognak velem egyetérteni, és ez teljesen érthető, mert olyan véleményt hangoztatok, amely a legkevésbé sem egyezik a Szovjetunió elleni nyugati kirohanásokkal."

Forrás: "Die Presse der Sowietunion", 38. sz. 1960. 814 o.

A közgyűlés tisztújító munkájának előkészületei

Az 1 474 regisztrált tagot 74 fő szavazásra jogosult küldött képviseli. A szavazásra jogosultak között 20-an csak egy szavazati joggal, míg a küldöttek 20-20 szavazati joggal rendelkeznek. Ez utóbbiak között olyanok is vannak, akik megkezdett 20 fő után szavazhatnak. Így alakul ki az 1 474 tag közgyűlési képvisellete.

A Jelölő Bizottság megkezdte a munkáját. Jelenleg 25 vezetőségi-tag jelölttel megállapodtak, hogy jelöltként a közgyűlés elé terjesztik személyeiket. A többiek (3 fő) ezután nyilatkoznak.

A vezetőség a régió és tagozatvezetőkkel egyeztetve, egyéni beszélgetéseket is folytatva eddig 54 küldött-jelölttel tudott kedvezően megállapodni. Ezeket a küldötteket helyileg megerősítették, illetve megerősítésük folyamatban van. A hiányzókról még gondoskodni kell.

Ferencz Lajos
ügyvezető titkár

(folytatás a 4. oldalról)

A 168 Óra tagadhatatlanul irányzatot lap, amelynek a publicisztikái ritkán árulnak el vonzalmat a jobboldali ellenzék iránt – bár ez nem volt mindig így. Az Orbán-kormány hivatali idejének első hónapjaiban a 168 Óra óvatosan reménykedett. Némi rokonszenvvel érdeklődött az akkor még fiatalosnak és újítónak tetsző társaság munkája iránt. De ez csakugyan régen volt már. A 168 Óra munkatársai sokkal mérsékeltőbbek és árnyaltabbak, mint – a levelezés tanúsága szerint – az olvasóik, ebből arra következtettek, hogy a szerkesztőség nem enged (teljesen) a publikum Orbán-utálatából rá háramló nyomásnak. A lapot sokan szeretik, sokan nem, azonban senki nem állíthatja, hogy a 168 Óra a többpárt-rendszer és a parlamenti váltógazdálkodás ellen, az alkotmányosság ellen uszított volna, vagy folyamatosan arra célozgatna, hogy a magyarországi honpolgárok egy részét célirányos volna kiirtani.

A kuruc.info – amelynek a korlátozatlanszólásszabadsághoz való föltétlen jogát nem vonom kétségbe – ugyanakkor szemmel láthatóan "kriptonhugarista" orgánus, amely a zsidókkal és cigányokkal szembeni fajgyűlöletét még annyi öncenzúrának se veti alá, mint a hírhedt Magyar Fórum, s amelynek a szabadságpárti címek alatt megjelenő cikkei a demokrácia minden elképzelhető formájának a megszüntetésére hívnak föl. Ha Sólyom László szemében a fajgyűlölet és a fajgyűlölet ellenzése egyenértékű, akkor a köztársasági elnök egyensúlyérzékevel nagyon nagy baj van.

De hát nem hiszem, hogy erről volna szó. Sólyom László köztársasági elnök igen hiú és rátarti ember, s igen esendő, gyarló módon – ami, gondolom, bocsánatos vétek – rossz néven vette a 168 Óra bírálatát, sejtethetően főleg azt, amely a kisbarnaki Farkas Ferenc tábormok rehabilitálásával kapcsolatban érte (öt és az előterjesztő honvédelmi minisztert). Mármost evvel a gesztussal kapcsolatban, amely – épp ezekben a napokban! – relativizálja a nyilas uralom megítélését, Sólyom László köztársasági elnöknek nyilatkoznia kellett volna, még-

pedig ezt: "Roppantul sajnálom, de a kisbarnaki Farkas-ügyben hivatalom nem tájékozódott megfélelően. A hibáért elnézést kérünk."

A másik oka Sólyom László szerencsétlen párhuzamának az, hogy szeretné bizonyítani: öt jobbról és balról egyaránt támadják. Ez nem igaz. A 168 Óra párhuzama a jobboldalon – mondjuk – a Heti Válasz, amely valóságos Sólyom-kultuszt űz. A szélsőjobboldalon is csak a Fidesz-ellenes kriptonhugaristák gyalázzák Sólyom Lászlót, a szélsőséges, ám Fidesz-barát Magyar Demokrata nemigen.

Az, hogy mi a "vonala" annak a jobboldali sajtónak, amely sokkal, de sokkal mérsékeltőbb, mint a Sólyom László emlegette kuruc.info, álljon itt egy idézet a Magyar Demokratából (a szerző iránt pozitívan elfogult vagyok, mert Rousseau, Marx és Jászi társaságában emlegette a nevemet, igaz, avval a használati utasítással, hogy az ilyen embereknek le kell vágni a jobb karját): "...tudod te, mi a valódi demokrácia? Elmagyarázom. Idegeneknek, nem őslakosoknak pofa be, műveletlen suttyók [,] elhallgass, nők meg kinn a konyhában. Ajánlott olvasmány az ókori Athén története."

Nos, ilyesmit a 168 Órában nem olvasni, s ha valamelyik olvasó lerománozza Tőkés Lászlót, egy másik meg az erdélyi magyar vezetőket, akkor ezt egy harmadik olvasó kikéri magának (helyesen).

Sólyom László köztársasági elnök – aki számos tekintetben nagyon is kiváló ember – most nagyon rosszul teszi, ha kicsinyes sértődöttségéből és olümposzi fölüllálásának kiemelése végett ártalmatlannak tünteti föl (relativizálja és trivializálja) a militáns, fasisztoid szélsőjobboldalt. Különösen, miután aláírta Szálasi Ferenc kormánybiztosának és vérbírájának a rehabilitációs okmányát – nyilván tévedésből.

E sorok írója nem kormánypárti (igaz, a jobboldali ellenzékéről még lesújtóbb véleménye van), de ezúttal bizony meg kellett védenie a kormánypárti vagy inkább csak Fidesz-ellenes 168 Órát, nem a lap, hanem az igazság érdekében.

Az igazság pedig – szerény nézetem szerint – antifasiszta.

Ady Endre:

Kató a misén

Pompás, fehér Karácsony-éjen
Kidobta a szikrázó hóba,
Kidobta a havas semmibe
Magzatját a papék Katója.

Aztán Kató, a kis cseléd-lyány,
Szédülve, tántorogva, félve,
Ahogy illik, elment maga is
Éjféli, szent, vidám misére.

Kató gazdjája, az izmos pap
S falusi nyája énekelnek:
"Dicsértessék az egek ura,
Hogy megszületett az a gyermek,

Az a gyermek ott Betlehemben."
Kató fölsír a papi szóra,
S az a gyermek, a betlehemi,
Könnyezve tekint le Katóra.

Ady Endre:

A Halál-tó fölött

A Halál-tó fölött keringünk
Szép, bátor, büszke madarak.
S a tóban nagy, förtelmes és rest
Kígyó-fejű, éhes halak.
Ezt a bűz-lehű bús tavat
Így is nevezik: Magyarország.

Hiába minden, mind lehullunk,
Húz a Halál-tó: elveszünk.
Hiába lelkünk, lángolásunk,
Szerelmünk, jószágunk, eszünk.
Erőt mi rajta nem veszünk:
Halál-tó marad Magyarország.

Utcai harcok...

Felmentették a közösség elleni izgatással vádolt Gede testvéreket

Felmentő ítéletet hozott első fokon "az antiszemita irodalmat kiadó Gede testvérek ellen közösség elleni izgatás miatt" indított perben a bíróság. A testvérpár karácsonyra egy szabadkőművességgel foglalkozó könyvet jelentet meg.

A határozat indoklásában elhangzott, hogy a Gede testvérek által megjelentetett könyvek *reprint* kiadások voltak, azaz változatlan tartalommal, aktualizálás nélkül adták ki a század elején megjelent antiszemita irodalmat.

"Ezek a művek, amellett, hogy mai szemmel nézve, meglehetősen anakronisztikus kijelentések állnak bennük, már megjelenésük idején sem voltak túlzottan mozgósító jellegűek," *méltatta a bíró a vád tárgyává tett írásokat, hozzátéve*, hogy "legfeljebb kordokumentumként, megfelelő kritikával kezelt forrásmunkaként lehet rájuk tekinteni, és mint ilyenek, uszításra, közösség elleni izgatásra nem alkalmasak."

A bíró hangsúlyozta, hogy a bíróság nem a könyvek tartalmát ítélte meg, de nem is volt ez feladata. A bíróság **alkotmánybírósági határozatok alapján** kialakított álláspontja szerint a véleményszabadságba bele kell férnie a többséget bántó véleménynek is.

Az ítélet ellen az ügyész bűnösség megállapításáért és büntetés kiszabásáért felbontást nyújtott be. A Gede testvérek az Index kérdésére elmondták, hogy meglepte őket az ítélet, ugyanis elmarasztaló határozatra számítottak. Elmondták, hogy természetesen folytatják a könyvkiadást, és remélhetőleg még karácsony előtt meg tudnak jelenteni egy szabadkőművességgel foglalkozó könyvet, illetve tervezik "A zsidó siker titka" című német könyv magyar nyelvű kiadását is.

Gede testvérek könyvajánlata

(<http://web.cetlink.net/~szitty/a/GedeTestverek.html>)

Kiemelten néhány ajánlat:

...

BOSNYÁK ZOLTÁN: Magyarország elzsidósodása. Fővárosunk elzsidósodása. Kartonált, 223 old. 1500 Ft

...

FLÜGGEN, BERTHOLD: Anglia a világ kalóza. Kartonált, 300 old. 1900 Ft

...

HITLER, ADOLF: Küzdelem a Sátánnal. (Hitler összes magyarul megjelent bevezetése). Kartonált, 591 old. 3000 Ft

...

MUSSOLINI, BENITO: A fasiszmus doktrínája. Kartonált, 467+XII old. 2700 Ft

ORIANI, ALFREDO: Az eszmék forradalma. Kartonált, 383 old. 2400 Ft

ÖHQUIST, JOHANNES: A Führer birodalma. Kartonált, 342 old. 1650 Ft

...

SZÁLASI FERENC: Hungarizmus I. A cél. Kartonált, 344 old. 2100 Ft

...

Min is alapulhatott a "független bíróság" "jogszerű" döntése?

Az Ideiglenes Nemzeti Kormány 530/1945. M. E. számú rendelete a fasiszta szellemű és szovjetellenes sajtótermékek megsemmisítéséről.

Az Ideiglenes Nemzeti Kormány az Ideiglenes Nemzetgyűlés által Debrecenben, 1944. évi december hó 22. napján nyert felhatalmazása alapján, a Moszkvában, 1945. évi január hó 20. napján megkötött fegyverszüneti egyezmény 16. pontjának végrehajtásaként a következőket rendeli:

1. §.

Meg kell semmisíteni a könyvnyomdák, könyvkiadóvállalatok, könyvkereskedők, köz- és kölcsönkönyvtárak, iskolai könyvtárak, valamint magánszemélyek birtokában lévő minden fasiszta szellemű, szovjetellenes és antidemokratikus sajtóterméket (könyv, folyóirat, napilap, hirdetés, röplap, képes ábrázolat stb.), tekintet nélkül arra, hogy az magyar vagy más nyelven jelent meg.

Különösen és kivétel nélkül megsemmisítendő a fasiszta (nemzeti szocialista) politikusok fasiszta szellemű életrajzai, nyilvánosan elmondott beszédei, fasiszta állampolitikát méltató tudományos színvonalú művek, a német hadviselést feldicsérő sajtótermékek, a fasiszta politikusoknak ily szellemű művei, a fasiszta pártoknak és kiadóhivataloknak összes politikai jellegű kiadványai vagy ilyen vonatkozású szépirodalmi termékei stb.

2. §.

Az 1.§-ban megjelölt sajtótermékek

kiadása, utánnomása, forgalombahozatala, terjesztése, külföldről behozatala tilos.

....

De ez "régen volt", tehát lássuk, mit mondott az Alkotmánybíróság Sólyom László vezetésével:

810/B/1992. AB határozat

...

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálata iránt benyújtott indítvány tárgyában meghozta a következő határozatot:

Az Alkotmánybíróság a Moszkvában 1945. évi január hó 20. napján kötött, az 1945. évi V. törvénnyel becikkelyezett fegyverszüneti egyezmény 15. pontja alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére vonatkozó indítványt elutasítja.

INDOKOLÁS

I.

Indítványozó az Ideiglenes Nemzeti Kormány által 1945. január 20-án kötött és az Ideiglenes Nemzetgyűlés által az **1945. évi V. törvénnyel becikkelyezett fegyverszüneti egyezmény 15. pontja** alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Az egyezmény e pontjában Magyarország Kormánya kötelezte magát arra, hogy haladéktalanul felszólja a területén lévő összes Hitlerbarát, vagy más fasiszta politikai, katonai és katonai jellegű szervezetet, amelyek az Egyesült Nemzetekkel szemben ellenséges propagandát folytatnak és a jövőben nem tűri meg ilyen szervezetek fennállását. Az indítványozó szerint ez a tilalom - mely nem teszi lehetővé nemzetiszocialista, hungarista pártok működését, miközben a kommunista típusú pártokra nem vonatkozik - elentétes a pártalapítás szabadságának az Alkotmány 3. § (1) bekezdésében, valamint az egyesülési szabadságnak a 63. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseivel.

II.

Az Alkotmánybíróság álláspontja kialakítása során a következőkre volt tekintettel.

(folytatás a 7. oldalon)

(folytatás a 6. oldalról)

Az Ideiglenes Nemzeti Kormány annak a ténynek beismerése mellett vállalta feyverszüneti feltételként a “fasiszta” pártok betiltását, hogy Magyarország elveszítette a szövetségesek ellen Németország oldalán viselt háborút. A kötelezettségvállalás alapján, a 15. pont teljesítéseképpen a Kormány 1945. március 17-én kihirdette az **529/1945. ME rendeletet**, melyben rendelkezett 25 egyesület, illetve politikai párt feloszlatairól, valamint arról, hogy a jövőben ilyen irányzatú szervezetet létesíteni tilos. A rendelet értelmében a törvényhatóság első tisztviselője, ha további fasiszta szervezetek működéséről szerzett tudomást, köteles volt azt haladéktalanul jelenteni a belügyminiszternek, aki a rendeletnek a 3830/1946. ME rendelettel történt kiegészítése szerint jogosult volt intézkedni a feloszlatairól. Ennek alapján számos további szervezet feloszlataira került sor.

Az 1960 előtt kibocsátott kormány-szintű jogszabályok rendezéséről szóló 86/1987. (XII. 29.) MT^[1] rendelet értelmében e rendeletek nincsenek hatályban, tehát ezek - jöllehet a támadott törvénnyel való szoros összefüggésük nyilvánvaló - nem képezhetik alkotmányossági vizsgálat tárgyát, hiszen az Alkotmánybíróság az elvont normakontroll keretében csak hatályban lévő jogszabályok felülvizsgálatával foglalkozhat.

Ugyanakkor a jelenleg is hatályban lévő **1945. évi V. törvénnyel becikkelyezett egyezmény 15.pontja** alkotmányossági vizsgálatának nincs akadálya.

III.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítvány nem megalapozott.

1. 1945-ben Magyarországon a fasiszta pártok betiltására nemzetközi szerződés alapján került sor. Az akkori történelmi körülmények között, különös tekintettel arra, hogy a kötelezettséget Magyarország a békeszerződésben vállalta, nem volt kétséges, hogy a betiltás kötelezettsége elvileg milyen jellegű pártokra és szervezetekre vonatkozik. A 15. pont végrehajtásának vizsgálata nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe.

2. A hatályos Alkotmány a pártalapítás alkotmányos korlátait nem egyes politikai irányzatok megnevezésével, hanem általánosan, tartalmi ismérvek segítségével állapítja meg. Az Alkotmány 3. §-ának (1) bekezdése szerint: “A Magyar Köztár-

aságban a pártok az Alkotmány és az alkotmányos jogszabályok tiszteletben tartása mellett szabadon alakulhatnak és szabadon tevékenykedhetnek.”

Maga az Alkotmány szövege tartalmazza tehát a pártalapítás szabadságának fő alkotmányos korlátját, az alkotmányos jogrend tiszteletben tartásának kötelezettségét. Ez a kötelezettség a párt elnevezésétől függetlenül minden pártra vonatkozik. Az **1945. évi V. törvénnyel becikkelyezett békeszerződés 15. pontja** alkalmazásával szemben tehát ma az az alkotmányos követelmény, hogy azon pártokra alkalmazható, amelyek programja vagy tevékenysége az Alkotmánnyal és az alkotmányos jogszabályokkal ellentétes.

3. Az Alkotmány 63. § (1) bekezdésének a pártalapítás szabadságát is magában foglaló egyesülési szabadságot garantáló rendelkezése eleve a törvény által nem tiltott célra teszi csak lehetővé szervezetek létrehozását, illetve az azokhoz való csatlakozást. A fasiszta pártok tilalmát törvény írta elő. A vizsgált törvény csak a fent meghatározott alkotmányos alkalmazási körben alkotmányosan korlátozza az egyesülési szabadságot.

Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel az indítványt elutasította.

Budapest, 1993. november 2.

Dr. Sólyom László s. k., előadó alkotmánybíró, az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Ádám Antal s. k., alkotmánybíró

Dr. Kilényi Géza s. k., alkotmánybíró

Dr. Schmidt Péter s. k., alkotmánybíró

Dr. Szabó András s. k., alkotmánybíró
Dr. Tersztyánszky Ödön s. k., alkotmánybíró

Dr. Vörös Imre s. k., alkotmánybíró

Dr. Zlinszky János s. k., alkotmánybíró

^[1] Ebben a Németh-kormány olyan formában intézkedett, hogy nem sorolta fel a “hatályát veszített” rendeleteket, hanem csak a “hatályban maradókat” sorolta fel.

Érdemes megnézni, a fasiszta szervezetek kérdését is:

Az Ideiglenes Nemzeti Kormány 529/1945. M.E. sz. rendelete a fasiszta politikai és katonai jellegű szervezetek feloszlatairól.

...

3. §

Az 1. §-ban foglalt politikai irányzat miatt a kormány feloszlata a következő egyesületeket:

1. Antibolsevista Ifjúsági Tábor. 2. Baross Szövetség. 3. Kmszó. 4. Etelközi Szövetség. 5. Ébredő Magyarok Egyesülete. 6. Honszeretet. 7. Kékek Clubja. 8. Keleti Arcvonal Bajtársi Szövetsége. 9. Kettőskereszt Vérszövetség. 10. Levente Egyesület. 11. Magyar Jövő Szövetség. 12. Magyar Országos Véderő Egyesület (Move). 13. Magyar Élet Pártja. 14. Magyar Megújulás Pártja. 15. Magyar Orvosok Nemzeti Egyesülete. 16. Magyar Nemzeti Szocialista Párt. 17. Magyar Tudományos Fajvédő Társaság. 18. Magyar Ügyvédek Nemzeti Egyesülete. 19. Nemzeti Munkaközpont. 20. Népakarat Pártja. 21. Nyilaskeresztes Párt, Hungarista mozgalom. **22. Országos Vitézi Szék.** 23. Országos Nemzetvédelmi Bizottság. 24. Turul Szövetség. 25. Zsidókutató Intézet.

...

A Vitézi Szék magyar hon-lapján (<http://www.vitezirend.hu/tortenet.htm>) – egyebek között:

“...*újjaszervezését 1953-ban vitéz Sólymi Hugó, az NSZK-ban lakó ny. vezérezre-des, a honvédség volt főparancsnoka kezdeményezte, akit Horthy 1956. június 18-án megbízott a főkapitány helyettesi teendők ellátásával. amikor a lengyelek megmozdulása felvetette a magyar forradalom kitérésének lehetőségét.*” **Ez sokat elárul a “forradalom” spontaneitásáról.**

...

“Ennek alapján az 1992. január 6-án tartott alakuló közgyűlésen az előzetesen kidolgozott alapszabály elfogadásával az elnök, valamint az ötagú elnökség megválasztásával megalakult a hazai vitézi szervezet, amelyet a Budapest Fővárosi Bíróság 1992. február 3-án kelt 6.Pk.68.06/01. számú végzésével Vitézi Rend Magyarország-i Tagozata néven, az 1989. évi II. törvény 15. § (1) bekezdése alapján 4227. sorszám alatt a társadalmi szervezetek nyilván-tartásába felvett.

A Vitézi Szék 1995. július 1-én hozott döntése alapján, a Vitézi Rend Magyarországi tagozata a Vitézi Rend nevet vette fel, amelyet ilyen formában jegyeztek be a Fővárosi Bíróságnál. (Az 1996. január 31-én kelt 6.Pk.68.060/12. végzésével.)”

Ugye, milyen egyszerű?

Az 1938-as és 1940-es bécsi döntések és hatásuk az 1947-es párizsi békeszerződésre

A Horthy-rendszer jellemzése és hatása hazánk további sorsára

Az 1920 – 1945 közti időszak volt hazánk történetének egyik legsötétebb és letragikusabb fejezete. Az ország urai a trianoni békeszerződés revíziójának ürügyén kiszolgáltatták hazánkat a világhatalomra törő fasiszta hatalmaknak, tőlük várva az igazságtételt a magyar etnikum sorsát illetően.

Horthy álhazafias szólamokkal leplezte valódi célját: *hatalmának kiterjesztését mindenáron*. Ez a hatalmi vágy ugyanakkor egy osztály-konglomerátum vágya is volt: a nagybirtokos főnemeseké, a középbirtokos dzsentriké, a hétszilvafásoké, valamint a birtokukból kiszorult jegyzőké, katonatisztéké, közigazgatási embereké. Sóvárgás az elvesztett birtoktestek után, amelyeket az elvesztett országrészek visszaszerzése esetén ismét tulajdonukba vehetnek. Innen az irredentizmusuk, sovinizmusig hajtott radikális nacionalizmusuk, mellyel meg tudták téveszteni a lakosság többségét, hamis irányba terelve az etnikumi kérdés megoldása iránti vágyakat.

Horthy ezt a revíziós törekvését az Antanttal szemben nem hangoztatta, hiszen az Antant nem az ő irányzatát és személyét, hanem másféle utakat részesített volna előnyben a békeszerződés végrehajtására. Ezért Horthy *szolgai módon* aláírta a trianoni dokumentumot. (*Antant*: Anglia, Franciaország és Oroszország hármasszövetsége. – *A szerk.*)

Az Antantra azonban később sem számíthatott, mivel a szóban forgó területeket a Kisantant birtokolta, amely az Antant babáskodásával jött létre, éppen a területi revízió megakadályozására. Horthy számára tehát csupán a fasiszta orientáció kínált revíziós lehetőséget, mert a fasiszta hatalmak éppúgy a Kisantant szétzúzására törekedtek, mint ő. (*Kisantant* – Csehszlovákia, Románia és Jugoszlávia 1920-21-ben létrehozott szövetsége. – *A szerk.*)

Fasiszta orientációjával Horthy két alkalommal is – a “bécsi döntésekkel” – határrevíziót ért el, és megdicsőülve, “hősként” vonulhatott be fehér lován a “felszabadított területekre”. De a magyar nép súlyos árat fizetett ezért.

Tevékenységgel Horthy egy lerombolt országot hagyott hátra, mivel Hazánk területe hadszíntérré változott, több mint egymillió hazánkfia elpusztult, az ország romhalmazzá lett. Felszabadítóink veszteségei még nagyobbak voltak. A progresszív erők elítélték hazánkat. Ez tükröződött az 1947-es békeszerződésben.

Logikus a kérdésfeltevés:

Mikor valósulhattak volna meg a “bécsi döntések”?

A “bécsi döntések” akkor maradtak volna életben, ha a fasiszta hatalmak győztek, és uralmuk az egész világra kiterjed.

Vajon ez jó lett volna a magyar népnek?

Magyarország ebben az esetben vazalul állam lett volna; már olyan titkos katonai térképeket is szerkesztettek, ahol a Dunántúl német protektorátusként volt feltüntetve. Milyen revízió lett volna ez? Mi lett volna a magyar függetlenséggel? A hitleri uralom a monarchiánál is kevesebb szabadságot jelentett volna Horthynak.

Felmerül a kérdés: *Horthy nem tudta ezt?* Az egyre súlyosbodó német vereségek hatására a képzett katona ne tudta volna? Ezért vált kettős tudatúvá! Tudta, hogy nincs számára optimális megoldás, hiszen német győzelem esetén is csak alárendelt szerepet kaphat, német vereség esetén pedig nyilván nem terem számára babér. *Ezért volt határozatlan, erélytelen a kilépés tekintetében. Nem merte a kilépés feltételeit kellő eréllyel megteremteni. Csak a saját helyzetét mérlegelte, ítélte meg ilyen ambivalensen, hazája érdekeit nem. Ezért nagy a felelőssége!*

Igaz, Horthy nem akart Szálasi-típusú fasiszmust, hiszen a félfeudális dzsentri-rendszer nem akarta hatalmát megosztani a lumpen elemekkel. De a fasiszták feltételeit mégis elfogadta, így tolodott az ország a szakadék felé, így került az ország végképp a náci és magyar kiszolgálók karmaiba.

Az ország a veszébe rohan

A németek felé teljesíteni kellett. Az árat meg kellett fizetni a “bécsi döntésekért”.

Sokan kétségbe vonják a nyilvánvaló tényeket. Raffay Ernő, aki Trianon-szakértő hírében áll, így ír: *“Szembe kell néznünk egy azóta élő és elterjesztett váddal: az 1938-40-es terület-visszaszerzések nem érvényesek, mivel Hitler segítségével kaptuk vissza a megszállt területeket.”* Azt is mondják – fejtegeti Raffay –, hogy a Horthy-korszak Magyarországa is fasiszta ország volt, tehát “megérdemelte, hogy a II. világháború után visszaállítsák a trianoni döntéseket”. De “Horthy nem lett fasiszta”, és nem érdemelte meg a II. világháború utáni döntéseket. *“Ezért a terület-visszaszerzéseket megfelelőnek és nagyszerűnek tartjuk. Nem voltunk tehát utolsó csatlósok közé valók. Visszatérhet a meg-*

alázott nemzet önbecsülése.”

Raffay Ernő fenti fejtegetése több mint történelemhamisítás. Szót sem ejt pl. egy fontos tényezőről: ahogy a román kiugrás jelentősen megrövidítette a háború időtartamát, úgy a magyar kilépés elmaradása jelentősen meghosszabbította a háborút; tehát növelte Európa népeinek szenvedéseit, az anyagi és emberi áldozatokat. Sajnos, a párizsi döntések szoros kapcsolatba hozhatók ezekkel a körülményekkel.

A párizsi megítélés azonban más szempontból is hiányos a magyar köztudatban. A Horthy-rendszer ugyanis nemcsak a két bécsi szerződéssel kötelezte el magát a fasiszta hatalmak mellett, hanem agresszív területabló akciókban való részvételével is.

1938. november 2-án Hitler és Mussolini Bécsben Szlovákia egy részét Magyarországnak ítélte. Ez közismert. De azt már kevésbé szokták számításba venni, hogy 1939 márciusában, német biztatásra, megszállta Kárpát-Ukrajnát. Ezzel érdemeket szerzett a német hegemonista törekvések támogatásában.

1940. augusztus 30-án a második bécsi döntés lehetővé tette Észak-Erdély megszállását. De arról kevés szó esik, hogy Magyarország 1941 áprilisában, a német-olasz agresszió támogatására, hadüzenet nélkül hátba támadta Jugoszláviát, a vele kötött barátsági szerződés ellenére elfoglalta Dél-Baranyát, Murakózt, Bácskát. Így cselekvően részévé vált a német-olasz katonai agresszióknak. Részévé vált a fasiszta világhatalmi terveknek. Erről szól Teleki Pál miniszterelnök levele:

“Főméltóságú Úr! Szószegők lettünk – gyávaaságból – a mohácsi beszéden alapuló örökbéke szerződéssel szemben. A nemzet érzi, és mi odadoztuk becsületünket. A gazemberek oldalára álltunk, mert a mondanak csinált atrocitásokból egy szó sem igaz! Hullarablók lettünk! A legpocsékabb nemzet. Nem tartottalak vissza! Bűnös vagyok! –Teleki Pál.”

A Horthy-rendszer korszakai

Első korszak:

A fehérterror, a tisztí különítmények korszaka. Ez a korszak a bethleni konszolidációig tart. Esztelen öldöklések, tömeggyilkosságok sorozata. Héjjasok, Prónayak, Sigrayak, Ostenburgok tobzódása. (Pl. Somogyi-Bacsó gyilkosság) Ez az Antantnak sem tetszett.

(folytatás a 9. oldalon)

(folytatás a 8. oldalról)

Második korszak:

A Bethlen-konzolidáció. A legszélsebb jelenségek megszüntetése, a polgári parlamentarizmus látszatának megteremtése. Valójában a választójog leszüntetése, a nyílt szavazás túlsúlya, életkor, állampolgárság, iskolai végzettség korlátok. Kétkamarás törvényhozás, a felsőház kivételezettjeinek dominanciája. A közvéleményt a titkos társaságok ellenőrizték (TESZ, MOVE stb.). Megjelenik a rasszista megkülönböztetés első formája, a numerus clausus. Megalapítják a Vitézi Széket. A fináncoligarchia, a sokszázer-holdas arisztokrácia és egyház, a középirtokos dzsentrik és a hétszilvafás közhivatalnokok korlátlan hatalma a jellemző erre a korszakra. A struktúra egyre inkább a nyílt fasizmus felé halad. A nyomort felfokozza a gazdasági válság; véget ér a Bethlen-féle konzolidáció.

Harmadik korszak:

Károlyi Gyula rövid szereplése (1931-32) után Gömbössel kezdődik és Teleki Pál haláláig tart. Megindul a fokozatos, megállíthatatlan közeledés a nyílt és totális fasizmus felé. Az uralkodó osztályt egyre szorosabb külső szálak fűzik a fasiszta hatalmakhoz; a belső fasizálódás is egyre radikálisabb formát ölt.

Külkapcsolatok terén: Csatlakozunk az Antikomintern Paktumhoz (1939. január), kilépünk a Népszövetségből (1939. április); csatlakozunk a fasiszta Háromhatalmi Egyezményhez (1940. november).

Belpolitika terén: Megszületik az első, második és harmadik zsidó törvény (1938., 39., 41.). Mindezt betetőzi a Holokauszt.

Ebben a korszakban, Gömbössel kezdődik az egyértelmű magyar-német orientáció. Megszületnek a szövetségi szerződések, a háromhatalmi megegyezés. Erre az időszakra esnek a bécsi döntések és a területtráblások is. Teleki idejében a nyilas párt ugrásszerűen tért nyer a parlamentben. *Visszavonhatatlanul jön a befejező negyedik korszak, a véres végjáték.*

Negyedik korszak:

Bárdossy – Kállay – Sztójay – Lakatos – Szálasi korszaka. A szakadékba zuhanás. **Bárdossy aljas hamisítással hadat üzen** – "a szövetségi hűségnek megfelelni". Így lépünk be a háborúba a fasiszta hatalmak oldalán. Ez vezet nemzeti tragédiánkhoz. Anglia hadat üzen Magyarországnak. Hadban állunk az egész progresszív világgal. Még akkor is, amikor a sztálingrádi és voronyezsi vereségekből le lehetett volna vonni a következtetéseket.

Hihetetlen és elképesztő a magyar vezetés magatartása. 1944. október 15-én a németek megszállják az országot. Ro-

A MAGYAR ANTIFASISZTA LIGA NYILATKOZATA

2006-ban a magyar társadalom nagy többsége meghökkenve és elborzadva figyelte a sokasodó szélsőjobbaldali és újfasiszta jelenségeket. Az elmúlt hetekben az utcákon a nyilas mozgalmat idéző zászlók alatt újra zsidóztak, cigányoztak és szlovákoztak. Újságírók fényképével megjelölték, hogy melyik lámpavasat szánják nekik. Megfélemlítő listák hangzottak el és kerültek fel az Internetre.

- Ebben az évben a Legfelsőbb Bíróság rehabilitálta az antifasiszta Ságvári Endrét tűzharcban megölő csendőregység egyik tagját, Kristóf Lászlót. Ezzel közvetve a nyilas rémuralom jogrendjét rehabilitálták.

- Nemrég első fokon felmentette a bíróság a Gede testvéreket, akik fasiszta műveket, többek között Hitler, Mussolini és Szálasi írásait adják ki, illetve forgalmazzák. A Gede fivérek előadókörutat szerveztek az Egyesült Államok egyik legismertebb neofasiszta vezérének, David Duke-nak.

- Általános megdöbbenést váltott ki, hogy Szekeres Imre honvédelmi miniszter javaslatára Sólyom László köztársasági elnök posztumusz visszaadta Kisbarnaki Farkas Ferencnek a rendfokozatát, mégpedig az illegitim Szálasi "nemzetvezető testvér" által soron kívül adományozott vezérezredesi rangját. Kisbarnaki a bíróság elnöke volt a kiugrásban résztvevő katonák

mánia kilép a háborúból, amikor a szovjet csapatok elérik az ország határát; Horthy ezzel szemben, lagymatag kiugrási kísérlete után, akkor nevezi ki Szálasi miniszterelnökké, amikor a szovjet csapatok már a magyar határnál vannak ('44. október 16.). Ráruhazza a hatalmat Szálasi, az országot cserbenhagyva visszavonul.

Mit mondhatunk ezek után a párizsi békeszerződésről?

Nyilvánvaló, hogy a Tanácsköztársaság leverése után hatalomra került magyar vezetők súlyos bűnököt követtek el saját hazájuk és az egész emberiség ellen. *Fájnak az etnográfiai helyzet megsértésével rögzített határok, de nem lehet szemet hunyni az okok felett, és mellőzni a tanulságokat.* Szembe kell nézni azzal, hogy milyen politika és milyen szellemiség idézte elő mindent. Álljon itt befejezésül egy hitelessége tekintetében megkérdőjelezhetetlen vélemény, *Nagybaconi Nagy Vilmos akkori honvédelmi miniszter önvallomásának néhány sora:*

"Az a hadsereg, amely a különböző különítmények uralmával kezdte el működését, az a tisztikar, mely fennen hirdet-

perében, Sopronkőhidán. Ő írta alá többek között Bajcsy Zsilinszky Endre halálos ítéletét is.

A Magyar Antifasiszta Liga felháborodottan tiltakozik a Magyar Köztársaság nemzetközi szerződéseivel, így a Párizsi Békeszerződéssel, a Magyar Köztársaság alkotmányával és az Alkotmánybíróság 810/B/1992. sz. határozatának szellemével ellentétben megnyilvánulások és határozatok ellen! A felsorolt jelenségek és szégyentelen döntések a mai társadalmi helyzet következményei.

Követeljük, hogy a magyar Parlament, a Kormány, a bíróságok és az ügyészségek - a Magyar Köztársaság nemzetközi kötelezettségeinek is eleget téve - tegyenek meg mindent a neofasiszta jelenségek visszaszorítása érdekében! Követeljük, hogy vizsgálják meg az említett jogi döntések hátterét, és haladéktalanul tegyenek lépéseket a hatályos törvények szellemének megfelelő jogrend helyreállítására érdekében!

Felhívjuk honfitársainkat, hogy bátran lépjenek fel a neofasiszta jelenségek ellen! Felhívjuk az antifasiszta érzelmű állampolgárokat és a civilszervezeteket, hogy aláírásukkal csatlakozzanak nyilatkozatunkhoz és a most alakult Magyar Antifasiszta Ligához!

Budapest, 2006. november 25.

Magyar Antifasiszta Liga

te, hogy a németeket és az olaszokat megelőzve teremtette meg a fasizmus és a fetherterror uralmát, azok a tisztikar, akik szadista hajlandóságukat védtelen és fegyvertelen tízezreken tombolták ki, és ez a hadsereg, amely huszonöt év szünet nélküli propagandája jóvoltából csak az ellenfél lebecsülését tanulta meg, de az erőviszonyok mérlegelését sohasem, s amelyet át- meg átszött a német kémekek, fizetett bérencsek és hazaáruló Hitler-hívők sátáni zsenialitással szőtt hálójába, ennek a hadseregnek el kellett buknia, mert valójában sohasem az országért harcolt, hanem öncélúvá lett, s önálló állammá püffedt az igazi állam rovására."

Szalai József

*Nevezett 1941-ben az első hadsereg főparancsnoka volt, majd nyugalomba vonult. Kállay Miklós 1942-ben kérte fel honvédelmi miniszternek. Szembekerült a németbarát tisztikarral, szót emelt a munkaszolgálatosok érdekében, lemondásra kényszerült. A nyilas hatalomátvétel után letartóztatták, Sopronkőhidára hurcolták, végül német gyűjtőtáborba került. Ott érte a háború vége. Utcát neveztek el róla lakhelyén, Klotildligeten.

A Belga Munkapárt megháromszorozta önkormányzati képviselőinek számát a helyhatósági választásokon

A 2006. októberi helyhatósági választásokon a marxi-lenini irányzatú Belga Munkapárt (BMP) 5-ről 15-re emelte képviselőinek számát. Ez ugyan országos szinten szerény eredmény, mégis azt jelzi, hogy több városban és helységben, főleg az ipari központokban és környékükön, hiteles baloldali alternatíva van kialakulóban a hagyományos politikákkal szemben.

Több városban, így a kiemelkedő fontosságú Antwerpenben is, a BMP meg tudta akadályozni a szélsőjobb – „Vlaams Belang” (Flamand Érdek) nevű szervezet – további előnyomulását. A város egyik kerületében (Hobokenben) a BMP a szavazatok 8,3%-át kapta; Zelzate kisvárosban, Genttől északra, 21,7%-ot, ami példátlan eredmény, és 6 mandátumot hozott az eddigi 2 helyett. A Liège melletti Seraingben a párt most először nyert mandátumot, 5,4%-kal. Herstalban 9,8%-kal végeztek a kommunisták.

A korábbiakat meghaladó választási eredmények több tényezőnek köszönhetőek. Megemlítünk néhányat.

1. Realisztikus program – pl. az olcsóbb gyógyszerekért indított kampányban a párt 100 000 aláírást gyűjtött, és elért bizonyos árleszállításokat.

2. A lakossággal való tanácskozások alapján követelte és ki is vívta, hogy a kormányzat törölje el a háztartásokra kivetett igazságtalan adót.

3. Akciókat szervezett a létfenntartási költségek növekedése ellen, pl. azért, hogy a háztartások olcsóbb villanyáramhoz jussanak.

4. Fellép a közkórházak privatizálása és az egészségtelen munkakörülmények ellen, a nagy társaságok környezetszennyező tevékenysége ellen.

5. Aktív propagandát folytat a szélsőjobb oldali „Vlaams Belang” teleplezésére.

6. A BMP az egyetlen belga nemzeti párt, amely nem oszlik ketté flamand és francia részlegekre.

7. Hiteles munkapárt, tagjai és tagjelöltjei között számos aktív munkás és szakszervezeti tag található. Tagjai tevékenyen részt vesznek a szakszervezeti munkában, támogatják a szakszervezetek harcát a kormány munkügyi politikája ellen, amely felelős a rendkívül magas ifjúsági munkanélküliségért.

8. Világosak, érthetőek és népszerűek a jelszavai: „A nép az első, nem a profit”; „A néppel és a népért vagyunk, nem a pénzzel és a pénzért.” stb.

Erdélyiek a budapesti barrikádokon

Az egyik - Csíkszeredában szerkesztett - erdélyi honlapon döbbenetes és feltáró beszámoló jelent meg (Frontvonalban címmel) a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom (HVIM) nagyváradi elnökének, Lokodi Ferencnek, ép bórral megúszott „pesti kaland”-járól.

A személyes beszámolóból az olvasó megtudhatja, hogy „ellenálló” társaival együtt végig a frontvonalban álltak, ahol kénytelenek voltak elviselni a „diktatórikus erőszakot”, miközben „alkotmányos kötelességüknek” igyekeztek eleget tenni.

Lokodi és marosvásárhelyi (Szabó Nándor), csíkszeredai (Fekete Réka, Fikó Attila), illetve margittai (Botos Sándor) társai a Magyarok Házaszervezésében a Corvin-köz ünnepségeire és az Alkotmányozó Nemzetgyűlésre érkeztek, ahol közfelkiáltással akartak tanúbizonyságot tenni az „eredeti, magyar nemzeti-keresztény jogrend mellett”.

„Az ünnepi beszédek után - vallja Lokodi -, eredeti tervünknek megfelelően 15 óra körül kezdtünk vonulni a Kossuth tér felé.” Aki tehát szervezetséget keres az események mögött, az itt megtalálja, a szervezőkkel együtt: a HVIM és a Jobbik Magyarországért Mozgalom, akik „mindvégig frontvonalban” álltak.

Ugyanakkor Lokodi arról is beszámol, hogy a Fidesz rendezvény mellett elhaladva sok biztatást kaptak, illetve sokan csatlakozási szándékukat is kifejezték, „ami meg is történt, hiszen a rohamrendőrség a Fidesz-gyűlés helyszínére szorított vissza bennünket”, mondja. Az pedig, hogy szerinte a Fidesz testületileg is a „szabadságra vágyó ellenállók mellé állt” egyenesen bizalommal tölti el a nagyváradi HVIM elnököt.

Lokodi, aki „Szent László Városa Nagyvárad” feliratú saját Árpád-sávós zászlóval tüntetett Budapesten a jelenlegi hazai állapotokkal kapcsolatosan „kommunista diktatúrát”, és „nemzetmészárló ÁVH”-t emleget, amelyekről feltehetően sem személyes tapasztalata, de talán még ismeretei sincsenek. Primitívségét azonban mégis az bizonyítja a legbeszédesebben, amikor a magyar rendőrségről azt állítja, hogy az a vasságdisták szintjére süllyedt.

Nyilvánvaló, hogy nem tudja - mert honnét is tudhatná, illetve miért kellene neki

tudnia -, hogy a fasizmust Romániában megtestesítő antiszemita és magyargyűlölő román Vassgárda a II. világháború idején a magyar Árpád-sávósokkal együtt volt tagja az Adolf Hitler vezette tábornak.

Különös, hogy ő, aki aljassággal és gyávaással vádolja a „jelenlegi kormánybitorló, vaskommunista diktátorok”-at Magyarországon, aki kijelenti, hogy „ha a Haza azt kívánja, frontvonalba állunk és akár puszta kézzel is küzdünk”, késő este otthagya a Ferenciek terét és a barrikádot.

Az elszánt „ellenálló” ugyanis általában a végsőig kitartanak, és bátran vállalják a következményeket. A nagyváradi HVIM elnök azonban itt csupán a szokásos, Erdélyben közismert, retorikai hőzöngésről és kivagyiságról tett ismételt tanúbizonyságot.

Lokodi Ferencnek, amennyiben továbbra is a kommunisták ellen kíván harcolni, többet nem kell Budapestre jönnie. Erdélyben, pl. Gyergyószentmiklóson, keresés nélkül is megtalálja őket. Ott ugyanis az ügyészség és a bíróság magyar alkalmazottai vállalva védelmezik a román nemzeti-kommunizmust egykor hűséggel és odaadással kiszolgáló magyar „elvtársak” jelenlegi anyagi érdekeit. Az igazság és a jogállamiság érdekében pl. legközelebb ott tüntethetne a HVIM, együtt azokkal a „bátor magyarok”-kal, akik akár az életüket is feláldoznák az igazságért és a „szabadságért”.

Lokodi Ferenc beszámolója nem csupán műveletlenségről és fogalmi zűrzavarról árulkodik, hanem egy teljesen tudathasadásos erdélyi helyzetre is fényt derít, amely az állampolgári és közjogi viszonyok teljes figyelmen kívül hagyásáról tanúskodik. A politikai romantika, a nacionalizmus és a mítoszok talaján álló, és az azt - cinizmusból vagy tudatlanságból - mesterségesen tápláló politikusoknak ezen a történeten nagyon el kellene gondolkodniuk.

Lokodi Ferencnek és társainak pedig javasolom, hogy „alkotmányos kötelességük” tudatában fizessék be a Magyar Állami Kincstárba a Ferenciek terén okozott károk rájuk eső részét, mivel Magyarország közterheit nem viselik; hiszen innen az erdélyiek csak juttatásokat szeretnek igényelni (esetenként követelni).

Dr. Jakab Attila

Forrás: www.erdely.ma

Az MSZOSZ VI. kongresszusára november 24-25.-én került sor

Az MSZOSZ RÖVIDÍTETT PROGRAMJA 2006-2010 évekre

KÖZMEGEGYEZÉST, ÖSSZETARTOZÁST, SZOLIDARITÁST

A Magyar Szakszervezetek Országos Szövetsége az összetartó, szolidáris, közmegegyezésre törekvő társadalom mellett kötelezi el magát, és erre hívja fel a magyar közélet valamennyi szereplőjét.

Az alapkérdésekben közmegegyezésre kell jutni, ezt kell segíteni a pártoknak, a mindenkori kormánynak, és ebben kell úttörő szerepet vállalnia a szakszervezeteknek, a szociális partnereknek és a civil társadalomnak.

JAVULÓ ÉLETMINŐSÉGET

1./ A Magyar Szakszervezetek Országos Szövetségének meghatározó célja a társadalmi-gazdasági felzárkóztatás az Európai Unióhoz, a munkavállalók, a családok, a pályakezdők és a nyugdíjasok érdekeinek átfogó képviselése, életminőségének javítása.

Az elkövetkező években rendelkezésre álló európai források, a befektetések a minőségi, az egészségi ártalmaktól mentes munkahelyek számának jelentős növekedését, a foglalkoztatás bővülését és biztonságát, a jövedelmek uniós szinthez közelítését eredményezze.

Azonos munkáért azonos bér járjon mindenkinek, diszkriminációtól mentesen.

Tervezhető, a képességek kibontakozását biztosító karrierépítő rendszer segítse a munkavállalót. A tanuláshoz mindenki egyenlő eséllyel juthasson hozzá. Tisztes megélhetést biztosító jövedelme legyen a munkavállalóknak és a nyugdíjasoknak egyaránt.

Szűnjön meg a munka melletti szegénység. Érvényesüljön a szolidaritás.

TÖBB MUNKAHELYET, MINŐSÉGIFOGLALKOZTATÁST

2./ Az MSZOSZ legfontosabb gazdasági és szociális célja a foglalkoztatás bővítése.

A versenyképes és bővülő foglalkoztatás feltételeinek megteremtése érdekében tudatos és aktív foglalkoztatás-, oktatás-, ágazat-, adó-, járulék- és monetáris politikát követelünk. Az MSZOSZ a hátrányos helyzetű csoportoknak fokozott munkahelyi védelmet és javuló elhelyezkedési lehetőséget tart szükségesnek. Kiemelten fontosnak tartja, hogy ne legyen pályakezdő munkanélküli. Az alacsony foglalkoztatási arányú térségekben és ágazatokban külön programokat szükséges kialakítani. A legális és minőségi munkahelyek számának a növekedése érdekében támogat minden olyan kezdeményezést, amely a fekete foglalkoztatás megszüntetését, a viszonyok törvényességét eredményezi. A foglalkoztathatóság javításának, a munkahelyek megőrzésének egyik legfontosabb eszköze az oktatás, a szakképzés kiemelt fejlesztése.

BÉRFELZÁRKÓZTATÁST, TISZTES BÉREKET

3./ Szűnjön meg a bérek alulértékelése, értékén legyen megfizetve a valós teljesítmény.

Az MSZOSZ a stabilizáció és a gazdasági növekedés időszakában egyaránt kiemelt, hogy a bérfelzárkózás szükség és indokolt. Az ország, a gazdaság versenyképessége nem alapozható az alacsony bérköltségekre. A becstelen munkával keresett béreknek fedezniük kell a munkavállalók és családjuk tisztas megélhetését; ezért kezdeményezzük az Európai Szociális Karta tisztas bérekről szóló 4. cikkelyének ratifikálását. Nem csupán inflációkövető, hanem a teljesítményeken alapuló keresetnövekedésre van szükség. A bérpolitikában továbbra is kiemelt szerepe lesz a minimális bérnek. Célunk, hogy a minimálbér nettó értéke érje el legalább a mindenkori létminimum szintjét. Az MSZOSZ ragaszkodik a hároméves minimálbér-megállapodás megtartásához. A többelemes, garantált bérminimumok rendszerét hosszabb távon is fenn kell tartani. A bérek felzárkózásának fontos eszköze a bérmegállapodások, a kollektív szerződések körében a kiszélesítése. Továbbra is fontos szerepe lesz a munkahelyi megállapodásoknak és az országos bér ajánlásnak, de növelni kell az ágazati tarifális megállapodások számát is. Az MSZOSZ kezdeményezi a munkavállalók által fizetett közterhek csökkentését, amint azt az államháztartás helyzete lehetővé teszi. Kiáll az igazságos és szolidáris közteherviselés érdekében a többkulcsos személyi jövedelemadó és a minimálbér adómentessége mellett, valamint azért is, hogy az átlagkereset ne érintse a legmagasabb adókulcs.

A MUNKAVÁLLALÓK FOKOZOTTABB JOGI VÉDELME

4./ Változtatni kell a munka világa törvényein annak érdekében, hogy ellensúlyozni lehessen a munkáltatói erőfölényt.

Az MSZOSZ változatlanul indokoltnak tartja és támogatja a munka világát szabályozó törvények, köztük a Munka Törvénykönyve olyan tartalmú módosításait, amelyek a munkavállalók helyzetének javulását, valamint a kollektív szerződések elterjedését, munkavállalókat védő tartalmuk erősödését eredményezi. A kormányzati ciklus végéig el kell érni a munkaszüneti napok számának eggyel való bővülését és a munkaközi szünet beépülését a munkaidőbe. A gyakorlatban is garantálni kell a munkaidőre és a pihenőidőre vonatkozó szabályok betartását, a heti két pihenőnap megőrzését, s legalább a vasárnap általános pihenőnapkénti biztosítását. Fokozottabb védelmet kell biztosítani a munkahelyükre visszatérő szülők számára.

Az MSZOSZ fellép a szakszervezeti jogok érvényesülésének további erősítéséért, a választott tisztségviselők megvédéséért. A munkavállalók védelme érdekében törekszik a szakszervezeti képviselői jog bővítésére. Növelni szükséges a munkaügyi

ellenőrzés hatékonyságát. A szakszervezetek a munkaügyi ellenőrzés regionális szervezeti egységeinél is kapjanak intézményes beleszólási lehetőséget az ellenőrzési folyamatba.

STABIL, ÉRTÉKÁLLÓ NYUGDÍJAKAT

5./ Meg kell teremteni a biztonságos, nyugodt időskor feltételeit. Az MSZOSZ a nyugdíjrendszerrel kapcsolatban követeli a stabilitást és kiszámíthatóságot, a nyugdíjak értékfenntartását, a biztosítási elv érvényesítését.

A minden munkavállalót érintő nyugdíjrendszer reformjának kidolgozásába be kell vonni a szakszervezeteket, különösen, ami a korhatár, az előrehozott öregségi nyugdíj és az induló nyugdíjak megállapításának változásait illeti. A korkezdemenyes nyugdíjazás rendszerét korszerűsíteni kell, de fenn kell tartani a jövőben is.

SZOCIÁLIS PÁRBESZÉDET MINDEN SZINTEN

6./ Az MSZOSZ alapértéknek tekinti a szociális párbeszédet országos, ágazati, regionális és munkahelyi szinten.

A munkavállaló nem lehet kiszolgáltatott. Minden munkahelyen kollektív szerződés védje a dolgozókat.

A szakszervezeteknek közérdekű szerepet kell vállalniuk a munkavállalói és állampolgári jogok érvényesülésére, a kiszolgáltatottság megszüntetésére érdekében. Meg kell teremteni a szervezeti feltételét és lehetőségét annak, hogy az állami munkaügyi és munkabiztonsági ellenőrző hatóság és a szakszervezetek közös akciók és munkaprogramok alapján lépjenek fel a kirívó szabálytalanságok, törvénysértések ellen.

HATÉKONY SZAKSZERVEZETEKET

7./ Vissza kell szerezni a szakszervezetek iránti bizalmat.

A Magyar Szakszervezetek Országos Szövetségének szervezetét és működését úgy kell alakítani, hogy képes legyen a munkavállalói érdekek hatékony védelmére, növelje akcióképességét, mozgósítani tudja a szakszervezeti tagságot és a szakszervezeteken kívüli munkavállalókat. Erős, nyomásgyakorlásra képes tagszervezetek alkothatnak eredményesebben működő szövetséget.

Modern, sikeres, szolgáltató szakszervezet kialakítása érdekében dolgozunk.

Intenzívebb szervezőmunkát kell végeznünk a tanuló, pályakezdő, és a dolgozó fiatalok között. Szükség van a fiatal szakszervezeti tisztségviselőkre.

Az MSZOSZ érdekelt az együttműködésben a szakszervezeti konföderációkkal. Kezdeményezzük a közös szakmai együttműködést, a programokat, az akciókat, az együttes szervezeti fellépést.

A munkavállalóknak erős, eredményes szakszervezetekre van szükségük.

MEGEMLEKEZÉS A KÖZTÁRSASÁG-TÉR MÁRTÍRJAIRÓL

Fejet hajtunk elvtársaink előtt, akik 1956 októberének drámai és zavaros napjaiban is töretlenül hűek maradtak kommunista elvi-politikai meggyőződésükhöz; mindenekelőtt ahhoz a marx alapigazsághoz, hogy a magántulajdonon alapuló kapitalizmusban szükségszerűen kizsákmányolják a munkásokat, a parasztokat és a szellemi dolgozókat – a népet.

És a népek csak a társadalmi tulajdonviszonyokon alapuló szocialista rendszer tud igazságos életfeltételeket biztosítani.

Akikről most emlékezünk, akiket most gyászolunk: meggyőződésükhöz híven, életük árán is védték a Hazánkban 1945 után kiharcolt társadalmi tulajdonviszonyok értékeit – tragikus halálukig.

És fejet hajtunk akkori Néphadseregünk tisztjeinek és ifjú sorkatonáinak emléke előtt, akik katonai esküjükhöz híven, életük utolsó pillanatáig bátran védték ezt a Házat, és ezzel jelképesen Hazájukat, a Magyar Népköztársaságot!

Mi is tudjuk, hogy ötven éve, 1956. október 23-án a budapesti felvonulók jelentékeny csoportjai, elsősorban az egyetemista fiatalok, nem a rendszert akarták megdönteni, hanem a hibás és torzulások kijavításáért tüntettek.

De azt is tudjuk – és ezt mondjuk ki nyíltan –, hogy a helyzetet kihasználva, szélsőjobboldali, ellenforradalmi politikai csoportok órák alatt véres, fegyveres összecsapásokat provokáltak Budapest utcáin, első lépésként a Magyar Rádió székházánál.

Ezek a gátlástalan politikai alvilági erők felfegyverezték és az utcára vitték a közbűnöző budapesti alvilágot is.

És ma, pontosan 50 éve, 1956 október 30-án, ezen a helyen, a Köztársaság téren, az akkori Budapesti Pártbizottság Székházánál, elsősorban a budapesti politikai és közbűnöző alvilág kegyetlen lincseléseket, gyilkosságokat hajtott végre. Ennek a gyalázatos vérengzésnek lettek tragikus áldozatai azok az elvtársaink, akiket ma mély megrendültséggel gyászolunk.

Ami 50 éve ezen a napon történt, az az '56-os októberi események legszörnyűbb, legvisszataszítóbb szégyene, tragédiája volt. És ezt ma már a józanul és reálisan

A MARX KÁROLY TÁRSASÁG KÖZLEMÉNYEI

* *Társaságunk központi vitafórumain októberben Ribánszki Róbert tartott vitaindító előadást* "A Szovjetuniónak a XX. kongresszus után kialakult helyzetéről, a szovjet-kínai viszonyban bekövetkezett válságról és annak hatásáról a nemzetközi kommunista mozgalomra" címmel. A téma nagy visszhangot váltott ki.

* *Novemberben Galló Béla politológus* "A kapitalizmus teljesítménye, a szélsőjobboldali erők előretörése. Perspektívák Közép-Európában és Magyarországon" címmel tartott vitaindítót.

* *Decemberben és januárban nem tervezzük központi fórumokat*, tekintettel az országos vezetőségi ülésre (december 21), a január 13-i Közgyűlésre, valamint az ünnepekre.

* *Elméleti műhelymunkánk keretében Szalai József vezetésével* vitatták meg a résztvevők a "Mozgalmi módszerek a meggyőzés szolgálatában" című témát.

* *Társaságunk vezetői és tagjai közül többen résztvettünk a Május Elseje Társaság által kezdeményezett "Zöld Könyv" vitában.* Más civil szervezetekkel együtt eljuttattuk észrevételeinket az egészségügyi kormányzathoz.

* *A Marx Károly Társaság internetes, e-mail-es Tájékoztatója* mintegy 250 címre juttatja el naponta, olykor több alkalommal is, a legfrissebb híreket, vitákat, elméle-

gondolkodó jobboldali személyiségek is elismerik.

Fogadjuk meg, hogy amíg élünk, szívünkben-lelkünkben töretlenül megőrizzük *Mező Imre, Kállai Éva, Asztalos János, Papp József, Várkonyi György és mártírtársaik* emlékét.

Fogadjuk meg, hogy amíg még megtehetjük, elmondjuk gyermekeinknek, unokáinknak a Köztársaság téren 1956. október 30-án történelekről a valóságot, és megkérjük őket, mondják el majd ők is mindezt saját gyermekeiknek, unokáinknak.

Érezzük kötelességünknek, hogy mindent, amit csak tudunk, megteszünk azért, hogy a minket követő nemzedékek ne felejtse, és majd ők is tisztelettel és kegyelettel emlékezzenek 1956 szocialista-kommunista hőseire, mártír áldozataira.

Kemény Csaba

Elhangzott 2006. október 30-án, a Köztársaság téren, az '56-os mártírok emléktáblájánál.

ti-politikai írásokat. A Tájékoztató reagál a Köztársaságot és intézményeit ért támadásokra, és széles körű vitát közvetített e témában. A vitában részt vettek Társaságunk vezető aktivistái is, többek között *Alpár Róbert, Artner Annamária, Benyik Máttyás, Farkas Péter, Ferencz Lajos, Harangozó Ferenc, Hirschler Tamás, Széchy András.* Közvetítettük más, közismert személyiségek véleményét is, mint például Hajdú János, Sipos János, Tamás Gáspár Miklós állásfoglalásait.

* *Országos vezetőségi ülésünkön, októberben, áttekintettük végzett munkánkat* és meghatároztuk következő feladatainkat. Létrehoztuk társaságunk Filmklubját, amely októberi és novemberi központi fórumaink alkalmával már be is mutatkozott.

* *Előkészítettük december 21-i országos vezetőségi ülésünket*, melynek feladata lesz a 2007. január 13-i Tisztújító Közgyűlés megszervezése. Előterjesztésben számolunk be Társaságunk és a vezetőség 2006. évi munkájáról. Ez a dokumentum a "Dialektika" jelen számában is olvasható.

* *Itt említjük meg, hogy összes regisztrált tagjaink*, többségük postán, mások aktivistáink személyes közreműködésével, folyamatosan kézhez kapják a "Dialektika"-t. Lapunk a Társaság szervezeti életének a motorja. Költségvetési kiadásaink túlnyomó részét az újság előállítására és terjesztésére fordítjuk. Bevételeink – az NCA-tól kapott 100 ezer forintos támogatáson kívül – a tagdíjakból és személyes adományokból tevődnek össze. Megállapítható, hogy tagdíjat ez évben eddig tagságunknak alig több mint fele fizetett. *Kérjük: az elmaradók tegyenek eleget Alapszabályunkban előírt kötelezettségüknek, és fizessék be az évi 2000 forint tagdíjat.* Csekket mindenkinek küldtünk, illetve küldeni fogunk. – Köszönjük!

F. L.

Megemlékezés október 30-án

A Baloldali Elméleti-Politikai Műhely kezdeményezésére a Műhely, a Baloldali Alternatíva Egyesülés, a Marx Károly Társaság, a Május Elseje Társaság és a MEASZ küldöttségei október 30-án, a Köztársaság téri MSZP Központban lévő emléktáblánál, megemlékezést tartottak '56 mártírjainak emlékére.

A megemlékező beszédet Dr. Kemény Csaba tartotta.

A Marx Károly Társaság központi fogadóórái:

Minden hónap 3. pénteken 15–18 óra
Zsigmond-tér 8. I. em.
Telefon ügyelet: Szombat-vasárnap-
ünnepnap kivételével
08 – 18 óra között
06 20 355 53 04 mobil számon

Dialektika

A Marx Károly Társaság időszaki lapja

Felelős kiadó: a Társaság elnöke
1067 Bp. Eötvös u. 2. **Tel:** 342-1068
Szerkeszti: a Szerkesztőbizottság
Felelős szerkesztő: dr. Rozsnyai Ervin
OTP számlasz: 1171 1041-2085 9590

Nytsz.: 75/763/1997
Internet: <http://dialektika.extra.hu>
E-mail: dialektika@freemail.hu
Nyomás: Unio-Print Kuvert Kft.
Felelős vezető: Szabó László igazgató